

השביעי של "ארץ-ישראל" לזכרו של נשיאו המנוח. בכרך זה תבוא גם ביבליוגרפיה מלאה של עבודותיו, הן אלו שיצאו בחייו והן אלו העומדות לראות אור לאחר פטירתו. הספר הקטן "האמנות היהודית בארצות האיסלאם", שנסקר למעלה, יבוא בראש קובץ זה. אנו מקווים, שעד לפרסומו של ספר-הזכרון יופיעו בדפוס, או יהיו בשלבים שונים של הדפסה, עוד ארבעה-חמישה ממחקריו הגדולים. בכך נחלוק לחברנו המנוח את הכבוד הגדול, שאפשר לחלוק לאדם שהלך לעולמו: לדובב את שפתיו בקבר.

ח. ז. הירשברג

אורי בן-חורין ז"ל

בתחילת אב תשי"ט נפטר באורח פתאומי אורי בן-חורין, עוזר במחלקה לארכיאולוגיה של האוניברסיטה העברית. המנוח נולד בגרמניה ב-1913 והשתלם כאן במדעי-המשפט. בראשית שנות השלושים עלה לארץ-ישראל והקדיש את עצמו לחקר האיסלאם, בהדרכתו של הפרופ' ל. א. מאיר ז"ל. בן-חורין רכש בקיאות מרובה בלשון הערבית וכן התמחה בנומיסמאטיקה המוסלמית, באפיגרפיה הערבית ובגיאוגרפיה ההיסטורית של ארץ-ישראל בתקופות הערבית, הממלוכית והתורכית. במשך כמה שנים שימש כעוזרו של הפרופ' מאיר ולאחר מכן נתמנה לעוזר במחלקה לארכיאולוגיה של האוניברסיטה העברית, שבה מילא גם תפקיד של ספרן בזכות ידיעותיו הביבליו-גרפיות הנרחבות ביותר ושקד במסירות למופת על ארגונה ופיתוחה של הספרייה הארכיאולוגית. בשנות-חייו האחרונות הרצה באוניברסיטה העברית על תולדות ארץ-ישראל מהכיבוש הערבי עד הכיבוש הצלבני. סמוך לפטירתו השלים המנוח את עבודת-הדוקטור שלו על "צפת בתקופה הצלבנית, לפי מקורות ערביים". ב-1956 השתתף במשלחת מטעם האוניברסיטה העברית למנזר סט' קתרינה בסיני, ואף הצליח לגלות כמה כתבי-יד בלתי-ידועים בספריית המנזר ולהכינם לדפוס. היה פעיל בוועדת השמות הממשלתית ובחברה המזרחית הישראלית. במשך שנה שימש כעורך-משנה של ה-Israel Exploration Journal. השתתף בהכנת החומר למדור ההיסטורי של "אטלס ישראל".

יחי זכרו ברוך!

מ. אבי-יונה